

Република Србија
ВИШИ СУД У ПАНЧЕВУ
2К 8/20
05.06.2020.године
П а н ч е в о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Панчеву, у већу састављеном од судије Светлана Лазаревић председника већа и судија поротника Наде Радивојевић и Саве Воденичар чланова већа, са записничарем Драганом Павловић, у кривичном поступку против оптуженог АА из , ул. због кривичног дела силовање из чл.178 ст.1 КЗ у покушају у смислу чл.30 КЗ, након одржаног главног јавног претреса 05.06.2020.године, у присуству заменика ВЈТ Александра Дедауцић, оптуженог АА његовог браниоца по службеној дужности адвоката Мише Захорец, једногласно је донео и истог дана објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени
АА од оца и мајке рођене рођен
г. у држављанин Републике Србије, ЈМБГ , из
ул. бр , нежењен, без деце, без занимања, издржава се
обављањем повремених грађевинских послова за зарадом од 2.000,00 динара дневно,
писмен, са завршена четири разреда основне школе, без имовине, раније осуђиван
пресудом:

- 1.Окружног суда у Панчеву К 53/04 од 18.11.2004.г. на казну затвора од 2 године због кривичног дела силовање из чл.103 ст.1 КЗ РС у покушају у вези чл.19 ОКЗ,
- 2.Окружног суда у Панчеву К 80/04 од 14.03.2005.г. наказну затвора од 2 године због кривичног дела силовање из чл.103 ст.1 КЗ РС у покушају у вези чл.19 ОКЗ,
- 3.Окружног суда у Панчеву К 55/06 од 03.12.2007.г. на казну затвора од 3 године, због кривичног дела силовање из чл.103 ст.1 КЗ РС,
- 4.Вишег суда у Панчеву 1К 127/11 од 07.05.2013.г. на казну затвора од 5 година, због кривичног дела силовање из чл.178 ст.1 КЗ у покушају у вези чл.30 КЗ,
- 5.Основног суда у Панчеву 7К 996/11 која је преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1-3826/11 од 09.12.2011.г.на казну затвора од 2 године и 6 месеци због кривичног дела разбојништво из чл.206 ст.1 КЗ,

налази се у притвору који је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву Кпп 50/19 од 27.09.2019.г., а који се рачуна од 26.09.2019.г. када је лишен слободе у 23,30 часова, а последњи пут продужен решењем 2К 8/20 од 05.06.2020.г. по коме може трајати до упућивања на издржавање казне затвора, али не дуже од изречене казне,

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 26.09.2019.г. око 16,00 часова у _____ у стању у коме су његова способност да схвати значај свог дела и способност да управља својим поступцима били смањени али не у битној мери услед заосталог душевног развоја на нивоу лаке менталне заосталости-debilitas mentis F70 дисоцијалног поремећаја личности Ф60.2 и обичног пијанства лаког степена акутна алкохолна интоксикација некомплицована Ф10.0

Применом силе покушао да принуди на обљубу оштећену ВА _____ из _____ тако што је:

Претходно више пута пролазио испред куће оштећен која се налази у _____ ул. _____ где је видео да оштећена живи сама, па је кроз незакључану капију ушао у двориште, потом у део куће где су помоћне просторије и купатило, када је у купатило ушла оштећена након завршене нужде обукла се и дошла до лавабоа да опере руке, ухватио са леђа оштећену једном руком у пределу усана и врата, а другом руком ударио оштећену више пута у пределу главе, потиљка, говорио јој „ћути, ћути“, при том претходно откопчао шлиц на панталонама и са извученим полним органом из панталона, па је руком којом је оштећену држао у пределу уста и врата окренуо њеним лицем према себи и гурнуо на зид од плочица у делу ходника који води до вц-а, све време говорио „ћути, ћути“, јер је оштећена вриштала колико је могла, где је покушао оштећену да рукама ухвати за њене груди и полни орган, у чему није успео, јер га је оштећена све време гурала од себе, након чега је почео да вуче оштећену кроз ходник до собе која се налази у кући, при томе сво време имао откопчан шлиц на панталонама и са извученим полним органом из панталона, где је у соби оборио на земљу, на колена, услед чега је оштећена задобила телесне повреде у виду конгузије и огуљотине у пределу десног колена, када је у једном тренутку оштећена успела да га одгурне од себе, након чега је успела да ухвати једну мотику која је стајала наслоњена на зид собе и да је узме у руке и упери у правцу осумњиченог, када је осумњичени истрчао из куће,

При чему је био свестан свог дела и хтео је његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено,

Чиме је извршио кривично дело силовање из чл.178 ст.1 КЗ у покушају у смислу чл.30 КЗ,

па га суд применом наведених законских одредби и одредби чл.4,42,43,44,45,54,57 ст.2 и 63 КЗ

ОСУЂУЈЕ

НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 10 (ДЕСЕТ) ГОДИНА

На основу чл.63 Кривичног законика оптуженом се у изречену казну затвора урачунава време проведено у притвору почев од 26.09.2019.г.

Оштећена ВА се са неопредељеним имовинскоправним захтевом упућује на парницу.

На основу чл.264 ст.4 ЗКП, оптужени се ослобађа од дужности да плати трошкове кривичног поступка.

Образложење

Оптужницом Вишег јавног тужилаштва из Панчева Кт 4/20 од 14.02.2020.године оптуженом АА стављено је на терет извршење кривичног дела силовање из чл.178 ст.1 у покушају у смислу чл.30 КЗ.

Заменик ВЈТ Александар Дедауцић је у завршној речи навео: сматра да је доказано да је оптужени извршио кривично дело за које се терети. Сведок-оштећена ВА од почетка кривичног поступка остала доследна у изјави како се догађај одиграо, па како је вештачењем потврђено да код ње нема склоности ка конфабулацијама и да постоји посттрауматско стресно стање на основу њеног исказа може се утврдити радња извршења кривичног дела. Оптужени је више дана пре догађаја осматрао кућу оштећене и могао да види да она живи сама, по својој структури личности извршио је њену процену, а и чуо је наводно одређене приче у селу па у контексту његове одбране и изјаве оштећене не може се прихватити да је оптужени у кућу ушао „по ћебе“, да од оштећене ништа није хтео и да његов полни орган није био ван панталона. Оштећена је о свим тим чињеницама сведочила супротно, па кад се у виду има њена грчевита одбрана, сматра да њој треба веровати. Предлаже да суд оптуженог огласи кривим и осуди по закону.

Изјашњење оптуженог

Оптужени АА је изјашњавајући се о оптужници изјавио да оптужницу разумео, а извршење кривичног дела је негирао. Изјаснио се да није крив.

Изведени докази

Суд је спровео доказни поступак извођењем доказа које су предложили тужилац и бранилац оптуженог, па су испитани: сведок оштећена ВА вештаци др Бранислав Ђурђев, Светлана Кнежевић и др Стеван Јокић, извршен је увид у: записник о увиђају места догађаја ПС Ковачица од 27.09.2019.г., извештај о форензичком прегледу лица места Кт 450-1074/19 од 27.09.2019.г., криминалистичко техничку фотодокументацију Кт 450-1074/19 од 26.09.2019.г., извештај доктора специјалисте ДЗ Ковачица о прегледу ВА 26.09.2019.г., потврду о привремено одузетим предметима од оптуженог од 26.09.2019.г. број 57/19, податке о осуђиваности сајта МУП ПИС, налаз и мишљење вештака др Бранислава Ђурђев од 06.11.2019.г., налаз и мишљење вештака Светланке Кнежевић од 13.11.2019.г., налаз и мишљење вештака др Стевана Јокић од 08.01.2020.г., записник о вештачењу НЦКФ од 17.01.2020.г., списе Окружног и Вишег суда у Панчеву К 53/04, К 80/04, К 55/06, 2К 133/10, К 127/11, пресуду Основног суда у Панчеву 7К 996/11 и пресуду Вишег суда у Панчеву Кв 119/2018.

Садржина изведених доказа

Одбрана оптуженог

У полицији,

на записнику о саслушању осумњиченог ПС Ковачица Ку 1852/19 од 26.09.2019.г. навео је: да не жели да износи своју одбрану јер је узбуђен и уплашен.

У истрази,

на записнику о саслушању осумњиченог Кти 49/19 од 27.09.2019.г. навео је: да су наводи из наредбе за спровођење истраге делимично тачни, а у битном делу нетачни. Живи са оцем, мајка му је погинула 2006.г. Претходно су се он и отац посвађали, па је због тога отишао од куће и данима, око две недеље, живео на улици где је и спавао. Има девојку која живи у Лесковцу где живи и његова сестра која је тамо удата. Тог дана 26.09.2019.г. падала је киша, било је све мокро, није имао где да спава, није имао никакво ћебе, ништа није имао. ВА не познаје, али је чуо да живи сама и не зна зашто је одлучио да баш код ње уђе, у њену кућу, да узме неко ћебе да не спава на мокром. У кућу ове жене ушао је на капију која није била закључана, па у једну помоћну просторију која је одвојена од куће и ту је видео купатило, ходник и две собе. Кад је ушао у те просторије никог није видео. У ходнику су биле две фотеље, а преко једне је било бачено ћебе. Узео је ово ћебе, смотао га, отворио прозор на соби који гледа на улицу да би избацио ћебе у двориште, да га тамо покупи, али ћебе није избацио. То су иначе празне просторије. Тада је схватио и видео да је жена у купатилу, чуо је да је била у вц-у. Мислио је да је изашла из купатила у двориште, па се њему тада „припишкило“. Откопчао је шлиц панталона и „пишкио“ ту у ходнику. На панталонама је имао каиш и каиш је откопчао. После је заборавио да закопча шлиц, али је полни орган увукао у гаће. Кренуо је да изађе у двориште и тада је видео ову жену, а видела је и она њега. Она је прала руке у лавабоу и викнула „Шта ти тражиш овде“ па је онда ухватио једном руко за уста, а другом око груди и говорио јој „Немој да вичеш нећу ти ништа“. Она је својом руком стргла његову руку са њених уста и вриштала, а он је гурао из купатила према соби и даље јој говорио да не вришти, али је она како успе да скине његову руку са својих уста, вриштала и даље. Онда је поново гурнуо, пала је на колена, а ту је била и нека мотика наслоњена на зид, па је ова жена узела у своје руке и он је тада побегао из куће, а оно ћебе је заборавио.

Разлог због чега је ушао у кућу је био да нађе и узме било какво ћебе, да има на шта да легне, а овој жени није хтео ништа да уради. Панталоне му нису биле спуштене ни до колена ни испод колена, само му је био откопчан шлиц јер је заборавио да га закопча након што је „пишкио“, али њему полни орган није био напољу изван шлица, већ га је увукао у гаће.

Чуо је приче да „ова жена“ живи сама па је пре него што је ушао у кућу, мало шетао испред куће да види има ли кога и ко живи ту. Знао је да она често није у својој кући јер иде за Београд и за Панчево, има ћерку па и она и ћерка иду „на мост“ у Београду и Панчеву и тамо зарађује тако што се „продаје мушкарцима“ за хиљаду динара или петсто динара, ако јој неко стане из кола која пролазе преко моста. Ћерка јој живи у Београду. То зна јер причају мушкарци из села Црепаја да одлазе код ње за секс за паре. Пре неколико недеља и он је ишао са једним човеком „код ње“ ради секса за паре. Зарадио је неке паре на грађевини 5-6 хиљада динара и хтео да јој плати хиљаду динара за секс. Дошли су код ње, али је она кад их је видела рекла да јој је муж ту и ништа није било од секса. Као што је рекао он њу не зна осим што је једном био код ње

ради секса за новац. О томе је чуо приче, а посебно од друга са којим је био у затвору у Пожаревцу јер је и тај друг долазио код ове жене па му је објаснио која је кућа њена у Црепаји. Тај друг из затвора био је код те жене и њене ћерке ради секса за паре, дао им је две хиљаде динара. Иначе кад чује да се нека жена бави овим и у селу и свуда, где такве жене стоје и чекају муштерије оде и понуди паре за секс па проба, а и успевало му је. Долазио је у Панчево јер ту неке жене стоје код моста преко Тамиша, ту је била нека СА па јој је платио хиљаду динара и имао секс са њом. Његова девојка не зна за ово што је радио код ове жене, а он не зна где је те жене муж. Кад је ушао у њену кућу није хтео да има секс са њом.

На главном претресу.

на записнику од 21.05.2020.г. додао је: да је он извршио малу нужду („пишао“) пре него што је оштећена АА ушла у помоћне просторије, а када је чуо да је она ушла уплашио се, мало је сачекао па је мислио да је она изашла из тих просторија, пошто је чуо да је „пуштена“ вода у вц и после тога је кренуо да изађе не знајући да је оштећена још увек ту. У тренутку кад га је оштећена приметила почео је да вришти, он је ухватио за уста и рекао „ћути нећу ти ништа“. Ништа није покушао да уради у вези гардеробе оштећене, није покушао да је скине, ништа слично. Није хтео да силује оштећену јер да је то „стварно хтео“, то је могао и да уради. У кућу је ушао по ћебе. Тачно је да је у истрази много плакао. Плакао је зато што није крив. Око куће оштећене постоји зид од цигала висине 1,5м, а капија је нешто виша. Пролазио је поред куће па му се оштећена јавила, а он је њој рекао „здрво-здрво“. Са улице је видео да је оштећена скренула иза ћошка. Тог дана је први пут видео оштећену. Од једног човека је чуо да се она бави проституцијом. Никад пре овог догађаја није био у кући оштећене. Сада је заборавио за догађај од раније, да је једном био код оштећене са човеком који му је рекао да се она бави проституцијом, ал се тог пута ништа није десило. Није имао где да спава, посвађао се са оцем који га је избацио из куће, живео је на улици и ћебе је хтео да узме да на њему спава. На улици је спавао две недеље. Сем оца у селу Црепаја има и браћу, али код њих није могао да оде да спава, јер су они ожењени и имају своје породице. Кад је извршио малу нужду у помоћној просторији остао му је откопчан шлиц у тренутку кад је чуо да ту још неког има, али његов полни орган није био ван гаћа, само му је шлиц остао отворен.

Бранилац оптуженог, адвокат Мишо Захорец је у завршној речи навео: одбрана сматра да је једина неспорна чињеница вишеструка ранија осуђиваност оптуженог за истоврсно кривично дело и разлог због чега је оптужени процесуиран. Није спорна чињеница да је оптужени ушао у помоћне просторије куће оштећеног, а све остало се базира на мишљењу и претпоставци оштећене „шта је оптужени хтео“ а не и на веродостојним доказима. Оптужени је ушао у кућу оштећене тек кад се уверио да је она отишла код комшинице, да нађе ћебе, јер је те ноћи и целог дана падала киша, па како је он спавао на гробљу ћебе које је тада користио је било влажно. Оптужени није очекивао да ће се оштећена тако брзо вратити, па је припремио ћебе, ставио га на столицу, а кад му се „припишило“ извршио је нужду у мањој просторији и тада чуо да је неко ушао. Он се притајио па кад је чуо да је пуштена вода у вц још мало је сачекао и кад је мислио да је то лице напустило просторију кренуо је да изађе, да напусти двориште. Изненадио се и уплашио изненадног уласка неког трећег лица. Кад је кренуо из мале собице и ушао у ходник наспрам њега се кретала из правца купатила оштећена која је почела да виче, па се оптужени још више успаничио и покушао оштећену да утиша тако што јој је ставио руку на уста. Након тога је дошло до међусобног гурања јер је оштећена покушала да ослободи своја уста и да зове у помоћ. Оптужени ни

једном није ухватио оштећену у пределу груди или полног органа, нити јој је упутио било какву реч која би указивала на његову намеру да силује оштећену. Оштећена је у целости потврдила одбрану оптуженог, једино у чему се њих двоје разилазе је њено мишљење шта је оптужени хтео. По оптуженом он је хтео оштећену да утиша, а оштећена је убеђена да је хтео да је силује. Оптужени ни у једном тренутку није променио свој исказ. Тешко је веровати да лице његових интелектуалних способности може да „држи“ исту причу без имало измењених речи или описа догађаја, што упућује да је он говорио истину. На такав закључак упућује и мишљење вештака који су навели да оптужени није способан да се смислено и логично брани, да није могао да осмисли план како да изврши силовање. Оптужени је имао могућности да искористи прилику нарочито када је оштећена пала на колена. Није имао намеру да силује већ је омогућио да оштећена ослободи руке, након чега је она узела мотику у руке, а оптужени побегао. Вештаци су мишљења да оптужени у односу на жртве нема осећај кајања и кривице, што можда и јесте тачно, али је и чињеница да оптужени у току овог претреса два пута искрено плакао јер је знао да није извршио дело и да ће бити оптужен за оно што није урадио. Сматра да нема доказа да је оптужени извршио кривично дело које му се ставља на терет. Предлаже да га суд ослободи од оптужбе.

Оптужени АА је у завршној речи навео: да се у свему придружује завршној речи свог браниоца и нема ништа више да дода.

Сведоци

ВА -оштећена

У истрази,

на записнику о испитивању сведока Кти 49/19 од 15.10.2019.г. навела је: живи у у кући у улици сама јер јој је супруг ВВ преминуо пре пет година. Има ћерку ВС рођену .г. и од ње унуку која је напунила месец дана. Ћерка и унука живе код бабе по оцу у Алибунару. До 2012.г. са њом у кући живела је и сестра ВД , а од ове године она је на неуропсихијатријском лечењу у Крагујевцу, па последњих година живи потпуно сама.

Кућа у којој живи је „на ћошку“ а у дворишту се налазе две куће једна већа и једна мања. У једној већој кући су две собе, кухиња, купатило и ходник, а у другој мањој кухиња, вц, ходник, мала соба и спајз. Неколико дана пре догађаја приметила је испред куће да се више пута у току дана пре подне и поподне између 16-17 часова ту „мотао“ један млађи мушкарац који је деловао неуредно, прљаво, загледао је у кућу и у двориште па јој је то било сумњиво „као да нешто није у реду“. У питању је био нижи мушкарац, слабије грађе, млађи од ње, којег није познавала ни из виђења. Тог дана 26.09.2018.г. нешто пре 16,00 часова кренула је код комшинице баба СВ а тај мушкарац је тада прошао поред ње и баба СВ је била „на прозору“ своје куће. Кад је дошла код комшинице баба СВ питала је да ли познаје ко је то, а она је одговорила да не види добро и да не зна ко је то.

Кад се вратила кући прво је ушла у већу кућу, разговарала са ћерком телефоном, кратко и из те веће куће кренула у мању где је вц. На себи је имала хеланке, мајицу дугих рукава и џемпер. После вц пришла је код лавабоа и прала руке. Није ни стигла да заврши прање руку одједном је са леђа неко ухватио, једну руку ставио преко уста и врата, а другом руком је ударио више пута у потиљак главе и говори „ћути, ћути“ и

нон-стоп јој говорио те речи. Одмах је знала о коме се ради, знала је да то мушкарац што се мота испред куће данима. Том руком којом је држао преко уста и врата окренуо је према себи и гурнуо на зид на плочице у делу ходника до вц. Кад је окренуо према себи и даље је једном руком држао за врат и за уста и говорио „ћути, ћути“, али је она и поред тога вриштала колико је могла не би ли је чуле комшије. Он је другом руком вукао низ ходник према соби. Тада је и видела о коме се ради, да је то тај мушкарац што се „мотао“ данима испред њене куће, па иако га је оценила да је нижи и слабији, сада може да каже да је он жилав и јак и није могла лако да се од њега отргне. Кад је окренуо према себи видела је да му је шлиц на панталонама откопчан и његов полни орган ван шлица. Не зна да ли му је полни орган био у ерекцији или не, али је сигурна шта је од ње хтео. Хтео је рукама да је ухвати и за друге делове тела, за груди и полни орган, а она се борила и сво време га гурала од себе. Поред тога што се бранила он је успео да је одвуче у собу, а све време му је полни орган био извучен из панталона. У соби је тако јако гурнуо да је пала на колена и повредила десно колено. И даље је он њу држао и стискао за врат и уста једном руком и покушавао да јој што ближе приђе. У једном тренутку је „скупила“ сву снагу коју има, кад су јој обе руке биле слободне од његовог држања, па га је јако одгурнула од себе на метар даље. На другом крају собе налазила се једна мотика, а ту мотику је не зна ни сама зашто оставила у тој соби „сам Бог је ту оставио“ па се довукла до мотике, узела је и окренула и замахнула мотиком према том мушкарацу. У том тренутку он је кроз врата собе изашао из куће, побегао у двориште а из дворишта на улицу трчећи. Према њој се окренуо и викао „курво“.

Прозор на соби где се све дешавало био је отворен, али га она није отворила то је сигурно. Претпоставља да га је он отворио, ваљда да припреми све услове за бег након што обави оно што је наумио. Сигурна је да је хтео да је силује, а пита се и дал би је убио да се није грчевито бранила.

Улазна дворишна капија је била откључана, мада иначе увек закључава ту капију ноћу, пошто живи сама. Сигурна је да је он „снимао“ њену кућу неколико дана и да је сачекао тренутак да она уђе у мању кућу у вц, и да је тада ушао кроз отворену дворишну капију у ту мању кућу за њом. У тој малој кући на једној столици у ходнику стоји ћебе које је спремила за бацање и чини јој се да је после видела да је оно смотано као да се понесе. Није приметила да је овај мушкарац мокрио у остави-шпајзу у тој кући. Он је био обучен у браон јакну и браон панталоне кад се све дешавало, а кад га је видела у полицији био је у другој гардероби.

Имовинскоправни захтев не поставља.

На главном претресу.

на записнику од 21.05.2020.г. додала је: тог дана је отишла код комшинице, бабеСВ и питала ко је тај човек што се већ неколико дана „мота“ око куће. Кад је отишла код комшинице срела је испред своје куће оптуженог који је пошто је прошао поред ње, кренуо низ улицу, а она је скренула иза куће која је на ћошку, код те комшинице. Била је можда десетак минута, распитивала се о том дечку, а комшиница је рекла да га не познаје. Кад се вратила кући телефонирао је ћерки „највише око унучета“, а разговор је трајао око 10 минута. Из куће је отишла у помоћну зграду која се налази наспрам стамбеног дела, у тоалет па кад је изашла из тоалета, стала је испред лавабоа да опере руке. Док је прала руке из друге просторије је дошао оптужени. Пришао јој је „са лица“. Пришао је „право на њу“ и ставио јој руку на лице и почео да говори „ћути, ћути“, а она је викала. Кад јој је ставио руку на уста почео је да је гура у другу

просторију, да је хвата за груди и том другом руком је гурао. Била је уплашена и почела је да се бори са њим. Тада је видела да је његов полни орган ван доњег веша и панталона и закључила да хоће да је силује. Борила се са њим, али је он у једном тренутку гурнуо у ту другу просторију, тако да је пала на леђа, а он стајао изнад ње. Док се са оптуженим борила дохватила је једне грабуље које су стајале до врата и замахнула према њему да га удари, јер је била спремна да се брани по сваку цену, а оптужени је то видео и побегао кроз врата. На тој просторији, у коју је оптужени угурао, био је отворен прозор а добро се сећа да га није она оставила отвореног.

Поново ће да каже да је у том првом тренутку њу оптужени ухватио за уста, односно ставио руку на уста малтене да јој „ломи вилице“, да је ухватио за врат позади и стегао и почео да „вуче“ у другу просторију. Сад је у таквом страху да не може да каже тачан редослед. Страх био велики, не жели да се ни једној жени то деси. Тачно је да је прво пала на колена, десно колена јој је било модро, а како је он гурнуо пала је на леђа.

Кад је оптужени изашао из њеног дворишта одмах је изашла напоље па су јој пришле комшије Филиповићи и дали телефон да зове полицију. Тачно је да је у помоћним просторијама, у једној просторији, не зна да ли у једној или другој било ћебе пребачено преко столице. Оптужени никад није био у њеној кући, не познаје га иако живе у истом селу Црепаја где јој је живео и отац. Касније је чула да је он био у затвору због силовања, а све што је он о њој рекао није истина. Сем што је чула да је оптужени био у затвору, чула је и да је спавао у школи на неком ћебету. Нема разлога да не говори истину и све што је рекла је тачно.

Полицију је позвала са комшијског телефона одмах после догађаја, била је код лекара, истрпела је велики страх и само она зна „кроз њену кожу и кроз њену главу шта је прошло“. Није постојао ни један разлог да оптужени дође код ње, а то што је његов полни орган био ван панталона и гаћа јасно показује шта је он хтео. Стварно се борила да не буде силована или можда убијена, а да оптужени од ње нешто украде нема.

Имовинскоправни захтев је поставила у неопредељеном износу.

Материјални докази

У записнику о увиђају места догађаја ПС Ковачица наведено је: да се увиђај врши 26.09.2019.г. у 20,20 часова поводом обавештења да је АА извршио кривично дело силовање у покушају на штету ВА који догађај је пријављен 26.09.2019.г. у 18,00 сати од старне ВА. Лице места налази се у улици , а увиђај се врши у ноћним условима. Стамбени објект кућа старије градње је приземна, са једним прозором до улице који је отворен и оштећен. Улазна капија је затворена и неоштећена. У кући нема намештаја, а унутрашњост је оштећена и неуредна. Фиксирана су и обележена два трага. Стерилним штапићем узет је брис са ручице за отварање спољашњег крила прозора собе која се налази лево од улазних врата у кућу (траг 1) и са ручице за отварање унутрашњег крила истог прозора (траг 2). Други трагови нису пронађени.

У извештају о форензичком прегледу лица места Кт 450-1074/19 од 27.09.2019.г. наведено је: да је 26.09.2019.г. од 20,30 до 22,00 часа вршен увиђај уз фотографисање лица места и да су пронађена два трага на ручицама за отварање спољњег и унутрашњег крила прозора собе, која се налази лево од улазних врата у кућу и да су уз

помоћ стерилног штапића узети брисеви и то траг 1 са ручице за отварање спољашњег крила и траг 2 са ручице за отварање унутрашњег крила прозора собе која се налази лево од улазних врата у кућу.

У извештају доктора специјалисте Дома здравља у Ковачици од 26.09.2019.г. наведено је између осталог да је прегледана ВА у 22,00 часа, која је дала податак да је непознато лице покушало да је силује око 16,00 часова тог дана, да је она објективно свесна, оријентисана у сва три правца, реконструише догађај. Да нема видљивих повреда у пределу потиљка, врата и лица, али је видљива контузиона повреда десног колена. Констатован јој је повишени притисак ТА 160/100 и преписан „Бенседин“ и „Ласикс“.

У потврди о привремено одузетим предметима ПС Ковачица број 37/19 од 26.09.2019.г. наведено је да је од оптуженог АА привремено одузета гардероба мушке маскирне панталоне и мушка јакна сиве боје са етикетом „Исцмну“.

У записнику о вештачењу Националног центра за криминалистичку форензику 03.2.11.5.1 број 234-26579/19 од 17.01.2020.г. наведено је: да је наредбом ВЈТ Кти 49/19 од 15.10.2019.г. наређено вештачење ради утврђивања ДНК профила из биолошког материјала достављених брисева и њихово поређење са ДНК профилем неспорног узорка АА. Да су на вештачење достављена два бриса са мрљом сиве боје означени као траг 1 Кт 450-1074/19 (узет са ручице за отварање спољашњег крила прозора собе која се налази лево од улазних врата) са лабораторијском ознаком 3297-1/19 и траг 2 Кт 450-1074/19 (узет са ручице за отварање унутрашњег крила прозора исте собе) са лабораторијском ознаком 3297-2/19 и неспорни узорак АА лабораторијске ознаке 3297-Н1/19 који се налази у регистру ДНК профила НЦКФ.

-ДНК анализом спорног биолошког трага лабораторијске ознаке 3297-1/19 добијен је слаб парцијални ДНК профил који није погодан за поређење.

-ДНК анализом спорног биолошког трага лабораторијске ознаке 3297-2/19 добијен је парцијални мешани ДНК профил на 13 од 15 локуса најмање две особе од којих је бар једна мушког пола. Елементи ДНК профила АА садрже се у том парцијалном мешаном ДНК профилу на свим добијеним локусима и биостатистичком обрадом резултата добијена је ЛР вредност 2,10x10 на 6, што значи да овакав мешани ДНК профил је толико пута вероватније добити уколико биолошки траг потиче од АА и још једне непознате несродне особе, него да потиче од две непознате несродне особе.

Мишљења је:

1. елементи ДНК профила АА садрже се у парцијалном мешаном ДНК профилу добијеном анализом ДНК спорног биолошког трага достављеног на брису у епрувети са ознаком траг 2 Кт 450-1074/19 лабораторијске ознаке 3297-2/19 и на основу израчунате ЛР вредности са изузетно великом сигурношћу се може тврдити да је АА један од донора овог биолошког трага.

2. анализом ДНК спорног биолошког трага достављеног на брису у епрувети са ознаком траг 1 Кт 450-1074/19 добијен је слаб парцијални ДНК профил који није погодан за поређење.

У писменом налазу и мишљењу од 06.12.2019.г. др Бранислав Ђурђевић је навео:

Оптуженог АА вештачио је 30.06.2004.г. (кривични поступак Окружног суда у Панчеву К 53/04 деликт силовање у покушају) и 04.05.2005.г. (Окружног суда у Панчеву Ки 63/04 где је АА био жртва, а окривљени К.В. за противприродни блуд док су обојица били у затвору). На вештачењу оптужени је о себи дао податке:

-о личној прошлости: рођен је као четврто дете, има три брата и сестру. У детињству се ничим није издвајао од друге деце. Основну школу није завршио, бежао је са часова, понављао је трећи разред. Млад је почео да зарађује од ситних физичких послова, а цела многочлана породица је живела сиромашно, у једној соби и кухињи. Озбиљно није боловао. Војску није служио јер је био у притвору. Оперисао је леви капак након саобраћајног удеса 2004.г. и слабије види. Алкохол не пије свакодневно, то чини повремено кад има новца, искључиво пиво. Може да пије до опијања, а нема проблема кад не пије, нема дрхтања руку, нити болова у мишићима потколенице. Углавном се сећа периода под пијанством, понекад не свега. Да се опије треба му 4-5 пива и тада се понаша „уобичајено“ као и други људи. Наркотице не користи. Живи са оцем док се не посвађају. Задњи пут га је отац истерао из куће па је лутао. Више пута је кривично процесуиран и кажњаван од адолесценције.

-о породичној прошлости: отац му је сеоски овчар алкохоличар, није лечен. Неписмен. Мајка чува краве из села, неписмена. Остали из породице су сличног статуса. Издржавају се од повремених физичких послова. У породици нема позитивног хередита у односу на душевне болести, али има душевно заосталих. Старији брат је „лечен у Сремцици у дому“. Браћа су му такође кажњавана, старији због силовања, млађи због туча, а најмлађи због крађа.

-телесни налаз ирелевантан за вештачење, а у пределу десног рамена има тетоважу СС -бивша девојка и левог рамена тетоважу крста. Неуролошки налаз је у границама нормале сем ослабљеног вида левог ока.

Вештак је узео у обзир и два налаза психолога поводом ранијих кривичних поступака, и то:

1.налаз психолога Ане Биск, вештачење од 30.06.2004.г. у коме је наведено да је оптужени иницијално уплашен због околности првог боравка у затвору. Сарађује у оквиру својих могућности, не труди се да улепша утисак о себи, не брани се и не „фризира“ одговоре. Одговори су му штурни, не систематизовани, недоречени, без јасне идеје водиле. Не разликује битно од небитног, поштапа се вулгарностима које је лишено агресивне конотације, већ више служи да би се „обогатио“ сиромашан речник. Његов IQv је 59, а IQm 66 па се сврстава у категорију лаке менталне заосталости (ниво дебилности). У практичним проблемима манифестује фрустрациону интолеранцију, импулсивност, оскудан стереотипан репертоар решења и наглашену зависност од других. У погледу карактеристика његове личности он је примитивније настројена сирова инфантилна личност чија је осећајна размена са околином недовољно изнијансирана. Слабих је контролних механизма за нагонске потребе и у односу на животне фрустрације и провокативне ситуације ограничених је социјалних адаптација и самоактиуелизације. Сем мањкавости интелектуалних капацитета карактерише га специфична емоционално-морално-етичка незрелост по којој он предност увек даје својим потребама уз закржљало осећање гриже савести. Чињеница недостатка интелектуалне контроле и кочења понашања под утицајем нагона и афеката условљавају његово антисоцијално понашање. Код њега је упадљиво маргинална социјална позиција која му сужава животни простор у смислу немогућности долажења до сексуалног партнера на „равноправан“ начин, с тим што алкохол код њега

разблажује ионако слабе кочнице и куражи га да не бирајући средства почини своја дела. Начин извршења дела такође потврђује инфериорно интелектуалну позицију јер је начин извршења без плана, неосмишљен, поједностављен, па кад једном „успе“ у делу понавља га на стереотипан начин. Познаје елементарне друштвене норме и забране али је стереотипно склон непромишљеном понашању због сопствених лимита и маргиналне специфично обојене социјалне позиције коју унутар свог миљеа заузима па се његов рецидив у смислу антисоцијалног понашања по опробаном рецепту не искључује (напијање, туче, крађе, силовање).

2. налаз психолога Марије Елене Бранзеи вештачење од 04.05.2005.г. у коме је такође закључено: да код оптуженог постоји лакша ментална ретардација. Његова личност је емоционално и социјално незрела. Фактор који условљава дисоцијално понашање потенцирано и нестимулативним породичним миљеом на основу динамике личности његова способност схватања дела је умањена али не битно.

Садашњи психички налаз: упадљив, одаје утисак лако заосталије особе. Лако неуреднији. Свестан, очуване оријентације у свим правцима испитивања. Извесна несигурност у времену због слабије мотивације да се то има. Пажњу доста солидно усмерава и одржава и нема поремећаја опажања. Мишљење по форми лако опширније а у садржају нема суманутости, присилних мисли и подстицаја. Речник је сиромашан, појмовно коректан. Когнитивно мнестичке функције испод просека на нивоу лаке менталне заосталости. Није у стању да коректно уради елементарне рачунске операције, да пише, чита течно. Основно ниже потенцијале накалемљен је и лош подстицајни утицај околине. Зна значење основних социјалних забрана али их није усвојио. Зна узрочно последичну везу између социјално непожељног деловања и санкција. Према деликту нема адекватан осећај кривице ни кајања. Расположење прати тему излагања. Емоционално нестабилнији. Слабије воље, импулсивнији. Нагонски пробоји теже се контролишу. Нема показатеља за неку одређену полну аберацију, инверзију. Руководи се принципом задовољства, овде и сада, што је посебно приметно код слабљења инхибиторног деловања виших можданих функција самоконтроле услед констелативног деловања алкохолних злоупотреба.

Мишљења је:

1. оптужени АА не болује ни од какве душевне болести, привремене душевне поремећености нити неке друге теже душевне поремећености, нити болести зависности. Код њега је установљено постојање заосталог душевног развоја на нивоу лаке менталне заосталости-debilitas mentis F70 и дисоцијалног поремећаја личности Ф60.2.

2. лаку менталну заосталост и дисоцијални поремећај личности одликују: примарно нижи капацитет интелектуалних, когнитивно-мнестичких функција уз емоционалну и социјалну незрелост. Слабије развијени вољно-нагонски динамизми који су посебно упечатљиви на плану социјалних нагона где долази до пуног изражаја његова импулсивност уз егоцентрично-хедонистичку оријентацију задовољења. Код њега нема неке специфичне аберације, инверзије сексуалног нагона која би се огледала кроз неадекватан избор сексуалног објекта или начин задовољења сексуалног нагона. Избор сексуалног објекта код њега се одвија по типу принципа приступачности и на тај начин одсликава његову примитивну, сирову, инфантилну структуру личности, фрустрациону интолеранцију, нагонску импулсивност уз мањак емпатије за околину, поштовање социјалних норми и на крају код њега нема осећања кривице.

3. конзумирање алкохола не достиже степен зависности већ се задржава у границама штетне употребе алкохола са повременим пијењем и социјално штетним реперкусијама.

4. мањкави интелектуални потенцијали не онемогућују да оптужени схвати елементарне друштвене забране на том пољу и последицу кршења друштвених норми понашања. Због карактеристика личности коју одликује стереотипна склоност за непромишљеним понашањем и недовољни подстицај социјалног миљеа породице у којој се налазе негативни идентификациони модели он делује на један претежно импулсивно-нагонски начин без значајнијег одмеравања за или против чињења. Начин извршења дела за које се терети одликује инфериорно интелектуалну позицију јер је без комплекснијег плана једноставно без способности да се умешно брани, а виктимолошки одабир је такође једноставан по типу „овде и сада“ у оквиру чулног опажања.

5. оптужени је дао податак да је пре деликта за који се терети до 15,00 часова попио два фићока ракије и да ништа није јео, а биохемијске потврде за то нема нити података о исказима судионика случаја. Ако се прихвати да је тачно то што је оптужени рекао на вештачењу он би тада био у стању обичног пијанства лаког степена- акутна алкохолна интоксикација некомпљикована Ф10.1, а могуће конзумирање алкохола било је са деловањем на смањење његових могућности самоконтроле-самосавлађивања, међутим његово понашање примарно је било диктирано његовим мањкавим интелектуалним потенцијалима и одликама личности.

6. Tempore criminis због заосталог душевног развоја на нивоу лаке менталне заосталости debilitas mentis F70 и дисоцијалног поремећаја личности Ф60.2., обичног пијанства лаког степена акутна алкохолна интоксикација некомпљикована Ф10.0 био је смањених, али не у битној мери способности да схвати значај свог дела и могућности да управља својим поступцима. Нема зависности од алкохола нити је деликт у директној вези са конзумирањем алкохола, јер је могуће присуство алкохола овде само у сврху слабљења ионако слабих моралних кочница-супер ега. Опасност по околину директно је у вези са одликама личности и не извире из психопатологије у ужем смислу.

На главном претресу.

на записнику од 05.06.2020.г. додао је: однос оптуженог према деликтима које је чинио диктиран је његовим интелектуалним статусом и карактеристикама црта дисоцијалне личности. Њега карактеришу емоционално-социјална незрелост, слаба развијеност вољно нагонских динамизама, посебно упечатљиво на плану социјалних нагона где до пуног изражаја долази његова импулсивност, егоцентрично хедонистичка оријентација, код њега нема специфичне аберације, инверзије сексуалног нагона која би се огледала кроз неадекватан избор сексуалног објекта или неадекватан начин задовољења сексуалног нагона. Принцип одабира објекта иде по типу приступачности и одсликава његову примитивну, сирову, инфантилну структуру личности, фрустрациону толеранцију, нагонску импулсивност, мањак емпатије за околину, мањак поштовања социјалних норми, а потом је то праћено одсуством адекватног осећања кривице. Интелектуални потенцијали не онемогућавају оптуженог да схвати противправност таквог чињења, а слично понашање није страно његовој личности и на крају се поставља проблем, због слабог потенцијала учења из сопственог негативног искуства, што се потврђује кроз његов животни скрипт. Психијатријским испитивањем оптуженог није се установило да се он каје, нити да постоји емпатија према жртви, а то што плаче може да има и други разлог, на пример да зна шта га чека, односно да се суочава са могућношћу санкција. Оптужени је према својим интелектуалним

капацитетима могао да испланира извршење кривичног дела. Читав сексуални живот оптуженог до сада указује да он није способан да оствари равноправну, регуларну везу са другим полом. Избор објекта са којим задовољава или покушава да задовољи сексуални нагон није на нивоу специфичног одабира за неки узраст, али преферирају особе старије животне доби, с тим што се то не може подвести под тзв. „геронтофилију“. Такав избор објекта, руковођен је његовим мањкавостима остварења задовољења сексуалног нагона са равноправним објектом супротног пола. Оптужени је бирао „објекте“ према „ad hoc“ потреби задовољења сексуалног нагона, ситуационо, али су наравно постојале одређене радње пре самих чинова контакта које је он објашњавао касније према сопственим карактеристикама интелектуалног статуса и карактеролошких одлика што одсликава и начин како се он брани у односу на догађај.

У налазу и мишљењу од 18.11.2019.г. вештак психолог Светлана Кнежевић је навела, да је приликом испитивања и психолошког прегледа оптуженог извршног 12.11.2019.г. у КПЗ у Панчеву добила податке:

-од оптуженог: да има година, рођен у Панчеву, живи у , нежењен, нема деце, незапослен. Живи у кући са оцем који га је избацио из куће две недеље пре догађаја. Завршио је четири разреда основне школе. Има три брата и сестру. Мајка је погинула 2006.г. у саобраћајној несрећи. Отац болује од астме, кичме, пијаница је, мајка је била алкохоличарка. Од све деце једино је сестра завршила основну школу, она је удата и живи у Лесковцу. По изласку из затвора последњи пут био је у Лесковцу код ње и упознао девојку са којом жели да се ожени. За сестру је највише везан, она му је као мајка. Од ране младости ради тешке физичке послове, нема запослења, ради по селу, зна да вози трактор и да оре, али нема дозволу. Био је повређен у саобраћајној несрећи док је возио бицикло. Алкохол пије кад има пара, попије по 4-7 ракија и пиво. Слабо зна са парама, кад их има онда пије. Слабо зна да чита и рачуна. Три пута је био у затвору по пет година и радио је као помоћни кувар. Сада је био 10 месеци на слободи. Има мобилни телефон који зна да користи и да комуницира са сестром. Није имао намеру да нападне оштећену него само да узме ћебе, да иде негде да спава, а полиција га је ухапсила код брата.

Мишљења је:

1. контакт лако успоставља, комуникативан је и сарадљив. Пажњу и концентрацију добро одржава, слабије је оријентисан у времену. Речник му је сиромашан, а схватање на нивоу конкретног мишљења. Памћење му је селективно. Сећа се сцена насиља од стране оца из детињства. Интелектуално, образовно и васпитно је запуштен. Интелектуално је на нивоу лаке менталне ретардације, а у питању је псеудодобилитет настао као последица васпитне запуштености.

2. тестиран је пројективним техникама и током тестирања мишљење му је конкретно без дубљих увида. Познаје норме али их се не придржава. Нема страха, кајања, нити емпатије. Одбрамбено је неискрен. Способан је да схвати последице свог понашања.

3. понашање је импулсивно без плана, вођено нагонима. Емоционално је незрео, нема развијену савест и одговорност. Има слабу толеранцију на фрустрације. Нема психичких криза нити симптома неког психичког обољења.

4. у питању је дефектно формиран карактер који се не може променити. Агресивно понашање је последица слабе контроле импулса. Емоционално је и социјално незрео, али не у степену да се не сналази у околини.

5. имајући у виду интелектуални ниво и да је његова способност схватања умањена али не битно, као и склоп особина личности и карактера могуће је да понови дела за које је већ осуђиван силовање, крађа, туча.

На главном претресу,

на записнику од 05.06.2020.г. додала је: у току психолошког испитивања оптужени није показивао никакав афективни тон објашњавајући да је критичном приликом хтео да узме ћебе, из чега се изводи закључак да он нема кајања, нити емпатије према лицу које се појављује као оштећена. Оптуженог су раније вештачила два психолога Ана Бисак и Марија Елена Бранзеи у периоду 2004.-2005.г., а њихове налазе је узела у обзир. Оптужени се у наредних 15 година до вештачења у овом поступку није променио, нити је дошло до његове ресоцијализације. Мишљење да се ради о извршењу кривичних дела без плана, да је извршење неосмишљено и поједностављено значи да је оптужени невешто прибавио образложење за оно што је урадио, а начин импулсивне реакције се очигледно понавља као и у ранијим случајевима. Чињеница да је оптужени упознао сексуални однос са женском партнерком њему још јаче појачава жељу. Како он живи на маргини друштва и нема могућности да оствари редован сексуални живот са неком особом, прибегава начину за који је оптужен. Страх и сексуални нагон не искључују један друго. Анализирајући дела за која је оптужени до сада осуђен закључује да је оптужени пре свега растао без адекватног узора који би га упутио у друштвене норме. Он има дефектно формиран карактер и недостатак савести и морала. Није свестан последица својих дела за друге, а евентуално се плаши само казне за себе, што подразумева да нема емпатију за жртве. С обзиром на интелектуални капацитет оптуженог мало је вероватно да било ко у смислу друштвених напора утиче на оптуженог да он исправи своја схватања, а како је поремећај личности код њега у таквом дефициту не види ни велики простор за поправљање јер су карактеристике његове личности и карактер стечени у најранијем детињству.

У налазу и мишљењу од 09.01.2020.г. вештака др Стевана Јокић наведено је: извршеним прегледом и испитивањем оштећене ВА од ње је добио анамнестичке податке:

-о личној прошлости: рођена је .г. у као прво од двоје деце. Болује од ангине пекторис и хипертензије. На време је кренула у школу, а после основне школе није наставила школовање, већ је са мајком и сестром отишла у Аустрију и радила као собарица дуго година у хотелу „на црно“. Удала се 1994.г. ћерка ВС је рођена .г., а са супругом се развела током трудноће, он је умро пре 4-5 година. Након смрти својих родитеља живи сама у домаћинству. Ћерка јој је удата и са породицом живи у Сремчици. Има емотивну везу са мушкарцем, али не живи заједно, та веза траје око шест година. Он је помаже материјално повремено, продаје ствари шверцује“. Сама води домаћинство, дружи се са комшијама, не пуши, не пије, не користи ПАС.

-о породици: отац је боловао од срца, умро пре четири године, а мајка је боловала такође од срца умрла је пре шест година. Сестра ВД (.г.) је душевни болесник и смештена је у Дому за душевно оболела лица у Крагујевцу.

-соматски неуролошки налаз у оквиру физиолошких граница.

-психички налаз: оштећена (године) складне остеомускуларне развијености, исправно оријентисана према себи, личностима, времену и простору, уредне и неупадљиве спољашњости, психомоторно лако напета током испитивања. Током разговора о догађају сво време је присутан плачни израз на лицу и о догађају износи детаље. Вербални контакт се лако успоставља, спонтано продубљује и води у жељеном

смеру. Одговори на постављена питања су логични и доследни, пажњу одржава и правилно усмерава. Памћење је очувано за догађај који је предмет поступка, као и способност репродукције упамћеног садржаја. Склоност ка конфабулацијама није регистрована. Негира постојање перцептивних обмана које се ни објективно не уочавају. Интелектуалне способности су у оквирима просека. Фонд знања и информисаности је у складу са узрастом и достигнутим степеном едукације. Мисаони ток уредан по форми. Развијеног је апстрактног мишљења без садржајних измена. Основно расположење је у складу са мисаоним током, лако анксиозна, забринута у погледу своје безбедности и исхода судског поступка, очуваних је вољно нагонских динамизама, увиђајна у своје стање, очуване критичности према околним особама.

Мишљења је:

1. током прегледа и испитивања код ВА није дијагностиковано душевно обољење у ужем смислу, привремена душевна поремећеност нити су такви поремећаји били присутни у време догађаја, нити је она заосталог душевног развоја. Код ње није дијагностиковано постојање зависности од ПАС и алкохола.

2. код ВА непосредно након догађаја била је присутна акутна реакција на стрес (Ф 43.0 МКБ 10) а даље су присутне тегобе у виду наметања сећања на догађај, поремећај спавања, епизоде афективне лабилности, анксиозности, избегавајућег понашања, социјалног повлачења, осећаја стида, односно продужена реакција на стресогени догађај-посттрауматски стресни поремећај (Ф43.1 МКБ 10).

3. код ВА није забележена склоност ка конфабулацијама а о критичном догађају који је предмет судског поступка износи бројне детаље на логичан и доследан начин уз одговарајућу афективну пратњу.

На главном претресу,

на записнику од 05.06.2020.г. додао је: да закључак да оштећена износи бројне детаље догађаја на логичан и доследан начин засновао је пре свега на њеној изјави у судским списима у фази истраге, на пошто је са њом обавио интервју и она поновила и описала догађај углавном на исти начин, закључује да је она и логична и доследна. Није нашао значајнија одступања приликом вештачења у односу на списе предмета. Оштећена је поновила да је пала на под, повредила колена, о чему постоји извештај лекара и ради се о томе да је о суштини догађаја оштећена говорила доследно.

На основу ових доказа суд је извео следећу чињеничну и правну анализу:

Неспорне чињенице

Анализирајући наводе тужиоца и одбрану оптуженог АА суд је закључио да су неспорне чињенице из оптужнице које се односе на време и место извршења кривичног дела и остале околности којима се кривично дело тачније одређује и то:

1. да је догађај био 26.09.2019.г. око 16,00 часова,

2. место догађаја је у _____ у улици _____ у помоћној згради која се налази наспрам стамбене зграде у којој живи оштећена ВА _____

3. у помоћној згради лево од улазних врата налази се соба на којој је прозор до улице отворио оптужени АА _____. У тој соби налази се на столици једно ћебе. У продужетку ходника је кухиња са лавабоом, а из тог ходника се улази у купатило у коме је тоалет.

4. оштећена ВА (.г.) прегледана је у Дому здравља у Ковачици 26.09.2019.г. у 22,00 часа и у извештају доктора специјалисте констатована је контузиона повреда и огуљотина десног колена.

5. неспорно је душевно стање здравља и својства личности оптуженог АА као и душевно стање здравља оштећене ВА

Поред тога што ове чињенице нису спорне оне произилазе и из доказа које је предложио тужилац на околност утврђивања тих чињеница: из извештаја доктора специјалисте Дома здравља у Ковачици утврђује се време када је прегледана оштећена и које повреде су код ње констатоване. Из записника о увиђају, извештаја о форензичком прегледу лица места, криминалистичко-техничке фотодокументације утврђује се место и време догађаја. Из ДНК вештачења утврђује се да се ДНК оптуженог АА налази на ручици за отварање унутрашњег крила прозора собе у помоћној просторији, што значи да је он тај прозор отворио. Из налаза и мишљења вештака др Бранислава Ђурђев, психолога Светланке Кнежевић и др Стевана Јокић утврђено је душевно здравље оптуженог и оштећене, и карактеристике личности оптуженог.

Спорне чињенице:

Анализирајући наводе тужиоца и одбрану оптуженог Робу Бранимира суд је закључио да је спорна само једна чињеница:

1. да ли је оптужени АА покушао да употребом силе принуди оштећену ВА на обљубу на начин како му се ставља на терет.

Тужилац је за ову спорну чињеницу пружио доказе: испитивање сведока оштећене ВА и њено психијатријско вештачење.

Одбрана сматра да сведочење оштећене ВА није веродостојни доказ на основу којег би се са извесношћу закључило да се догађај одиграо како је то наведено у оптужници, јер оштећена није била доследна у сведочењу, а њено мишљење о намери оптуженог није валидно, те да се о кривници оптуженог не може судити на основу оног што је оштећена „мислила“ да намерава оптужени.

Одредбом чл.16 ст.2 ЗКП прописано је да је суд дужан да непристрасно оцени изведене доказе и да на основу њих са једнаком пажњом утврди чињенице које терете или иду у корист окривљеном. ЗКП не прописује да ли и који доказ има „јачу доказну снагу“ нити прописује правила по којима се чињеница сматра доказаном. За доказ је битно да је он **релевантан** што значи да се односи на чињеницу која је предмет доказивања и да је **веродостојан**, што значи да на основу тог доказа може да се утврди постојање чињенице која је предмет доказивања.

Од тужиоцевих доказа, једини непосредни доказ о догађају који је предмет оптужнице је сведочење оштећене ВА

Суд је поступајући у складу са чл.16 ст.2 и чл.428 ст.8 ЗКП брижљиво, уверен да поступа пажљиво и до детаља, јасно и савесно, уверен да даје подробне и исцрпне разлоге на следећи начин оценио исказ оштећене ВА

Суд је пре свега пошао од општих претпоставки везаних за доказну радњу испитивање сведока, које се тичу основа сведочења, објективности и пристрасности и животних околности у којима се нашла оштећена у догађају о којем сведочи. Затим је анализирајући објективност њеног сведочења ценио доследност, временску дистанцу од догађаја до сведочења, пристрасност и могућност проверљивости њеног исказа.

1. животне околности догађаја

Оштећена ВА у време догађаја 26.09.2019.г. имала је [] године. У [] у породичну кућу својих покојних родитеља доселила се пре 10 година. Од породице има ћерку која је удата и са породицом живи у Сремчици. Оштећена ВА живи сама. Била је удата, али се од супруга давно развела, а он је преминуо уназад 5-6 година. Има пријатеља који је повремено материјално помаже, али са њим не живи у заједници. Сама води домаћинство. Рођена сестра јој је душевни болесник и смештена је у Дому за душевно оболела лица у Крагујевцу. Оптуженог АА не познаје. Видела га је пре догађаја у близини куће, а сусрели су се и на сам дан догађаја.

Узимајући у обзир чињенице да се ради о средовечној жени, старој [] године која живи сама, да до догађаја није познавала оптуженог, закључак је да су те животне околности такве да нису утицале на њену објективност. То значи да ако жена од [] године, која живи сама и сама брине о сопственој сигурности, о свом домаћинству, не познаје оптуженог који је стар [] година, никад се до тада нису сусретали, не познаје иако живе у истом селу ни ко је он, ни чији је, у таквим животним околностима нема стварног разлога који би утицао на њену објективност и пристрасност као сведока.

2. доследност у сведочењу

Питање објективности сведочења оштећене ВА тиче се пре свега питања доследности у њеном сведочењу, да ли у сведочењу има и каквих недоследности и да ли су оне у мери да доводе у сумњу њену изјаву.

Оштећена ВА сведочила је у истрази наводећи:

-да се у току дана пре и поподне један млађи мушкарац неуредан, прљав „мотао“ око њене куће и да јој је то било сумњиво.

-кренула је код комшинице, баба СВ око 16,00 часова и тај мушкарац је прошао поред ње, а у исто време баба СВ је била на свом прозору. Пошто није знала ко је он питала је комшиницу, али јој је она рекла да не види добро и да не познаје тог мушкараца.

-вратила се кући и разговарала десетак минута са ћерком телефоном, па је из стамбеног објекта прешла у помоћни објект у вц. Када је обавила вц пришла је код лавабоа да опере руке и у том тренутку је неко ухватио с леђа, ставио руку преко уста, ударио више пута руком у потиљак главе и говорио „ћути, ћути“.

-том руком коју је држао преко њених уста и врата окренуо је према себи и гурнуо на зид на плочице и говорио „ћути, ћути“, а она је ипак вриштала колико је могла.

-другом руком је вукао низ ходник према соби и тада је видела о коме се ради, да је то тај мушкарац што се „мотао“ данима испред њене куће. Тада је видела да му је шлиц на панталонама откопчан, а његов полни орган ван шлица. Не зна да ли му је полни орган био у ерекцији или не, али је сигурна шта је од ње хтео.

-хтео је рукама да је ухвати и за друге делове тела, за груди и полни орган али се она борила и гурала га од себе.

-успео је да је одвуче у собу, а полни орган му је сво време био извучен из панталона.

-у соби је јако гурнуо па је пала на колена и повредила десно колено. Он је и даље држао и стискао за врат једном руком и покушавао да јој ближе приђе.

-у једном тренутку је „скупила“ сву снагу коју има и кад су јој биле слободне руке јако га је одгурнула на метар од себе и довукла се до мотике, узела је и замахнула мотиком према њему. У том тренутку кроз врата собе он је изашао из куће и побегао у двориште, па на улицу трчећи, а њој викао „курво“.

Оштећена ВА је сведочила на главном претресу наводећи:

-да је испред своје куће срела оптуженог који је прошао поред ње низ улицу. Кренула је код комшинице, скренула иза куће и код комшинице била десетак минута па се распитивала да ли она познаје тог „дечка“ јер се он већ неколико дана „мотао“ око њене куће.

-кад се вратила кући разговарала је телефоном са ћерком „највише око унучета“ па прешла у помоћну зграду у тоалет.

-из тоалета је изашла и над лавабоом прала руке када јој је пришао „право на њу“ оптужени и ставио јој руку на лице, почео да говори „ћути, ћути“ а она је викала.

-пришао јој је „са лица“ и почео да је гура.

-другу руку је ставио на њене груди и гурао је и тада је видела његов полни орган ван доњег веша и панталона.

-борила се са њим, а он је у једном тренутку гурнуо у другу просторију па је пала на леђа, а он је стајао иза ње. Док се са оптуженим борила дохватила је „једне грабуље“ које су стајале до врата и замахнула према њему да га удари јер је била спремна да се брани по сваку цену, а оптужени је то видео и побегао кроз врата.

-поново хоће да каже да је њу оптужени ухватио за уста, ставио јој руку на уста малтене да јој „ломи вилице“, а онда је ухватио за врат, позади и почео да вуче у другу просторију.

-у другој просторији кад је гурнуо прво је пала на колена, десно колено јој је било модро, па кад је он гурнуо пала је на леђа. Страх је био велики и само она зна „кроз њену кожу и кроз њену главу шта је прошло“.

Из оваквог сведочења оштећене ВА недвосмислено се закључује да је она у сведочењу доследна и да интерпретира догађај како се одиграо хронолошки и да у њеном сведочењу нема одступања.

Вештак др Стеван Јокић констатовао је да код оштећене није дијагностиковано душевно обољење у ужем смислу, привремена душевна поремећеност, нити су такви поремећаји били присутни у време догађаја, нити је она заосталог душевног развоја, те да не постоји код ње зависност од алкохола и ПАС. Да код оштећене ВА није забележена склоност ка конфабулацијама те да се о догађају који је предмет судског поступка изјашњава на логичан и доследан начин износећи бројне детаље уз одговарајућу афективну пратњу. Поред тога вештак је код оштећене ВА констатовао присутну акутну реакцију на стрес, као и тегобе у виду наметања сећања на догађај, поремећај спавања, епизоде афективне лабилности, анксиозности, осећаја стида односно продужену реакцију на стресогени догађај-посттрауматски стресни поремећај (Ф43.1 МКБ 10).

Кад се налаз вештака др Стевана Јокић повеже са сведочењем оштећене ВА онда произилази несумњив закључак да је она способна да сведочи, да код ње нема душевне болести, душевне поремећености, нити заосталог душевног развоја, нити болести зависности, да нема конфабулација, па да о догађају износи низ детаља на логичан и доследан начин.

Чињеница да је у истрази оштећена рекла да је дохватила мотику, а на главном претресу грабуље, и да је у истрази рекла да је кад је оптужени гурнуо пала на колена, а на главном претресу да је пала на леђа, нису одступања у сведочењу која би довела у сумњу веродостојност сведочења зато што се оштећена исправила па је објаснила на главном претресу да када је оптужени гурнуо пошто је одвукао до собе, прво пала на колена а онда на леђа, а да је у питању била мотика то је потврдио и оптужени. Према томе, ради се о сведочењу оштећене која о суштини догађаја говори доследно, па нема разлога за сумњу у њену објективност.

3.временска дистанца

Према сведочењу оштећене ВА догађај се одиграо око 16,00 часова, а када је она успела да се одбрани, изашла је из куће до првих комшија који су јој дали телефон да позове полицију. У записнику о увиђају места догађаја наведено је да је оштећена ВА догађај пријавила полицији у 18,00 часова, да је потом увиђај обављен у 20,20 часова. У извештају доктора специјалисте Дома здравља у Ковачици од 26.09.2019.г. наведено је да је оштећена ВА прегледана у 22,00 часа.

Из ове хронологије догађаја произилази закључак да је оштећена ВА догађај пријавила „одмах“ односно непосредно пошто је оптужени побегао из њене куће, у питању је 1-2 сата размака од догађаја до пријављивања, што је разумљиво јер је оштећеној било потребно време да дође себи, да изађе на улицу, да се обрати комшијама, да са њиховог телефона позове полицију. Непосредно пријављивање догађаја у краткој временској дистанци од 1-2 сата значи да оштећена није имала времена да „измисли“ догађај, нити да конструише ситуацију која не одговара стварној. Блиска временска дистанца даље значи да се догађај заиста и одиграо, јер је оштећена због страха да би заштитила себе одмах предузела радње пријављивања државном органу који такву заштиту може да јој пружи.

4.о пристрасности

Пристрасност сведока може да буде и свесна и несвесна, и повезана са жељом да неко буде крив. То је склоност која може да измени перцепцију сведока, а самим тиме и исказ. Таква пристрасност може да утиче на то како се опажа, на то како се сведок сећа и како репродукује животни догађај.

Оштећена је жртва догађаја и о свим радњама које је према њој предузео оптужени сведочи из сопственог непосредног опажања. Нема ни једног разлога, ни физичког ни психичког код оштећене који би изменио њену перцепцију, па самим тим и њен исказ. Она има и физичке и психичке способности да правилно опажа догађај. Према налазу вештака др Стевана Јокић правилно је оријентисана према себи, личностима, времену и простору, њено памћење је очувано за догађај који је предмет поступка као и способност репродукције упамћеног садржаја, објективно се не уочавају код ње перцептивне обмане, интелектуалне способности су јој у оквирима просека, а фонд

знања у складу са годинама живота и достигнутом степеном едукације, мисаони ток је уредан по форми, очуваних је вољно нагонских динамизама, увиђајна у своје стање што све даље значи да код оштећене објективно не постоји разлог који би искључио њено правилно опажање, сећање и репродуковање животног догађаја.

5.0 проверљивости исказа оштећене

Једина чињеница која материјално може да се провери из сведочења оштећене ВА је повреда колена. Оштећена је сведочила да је оптужени кад је угурао у собу гурнуо, па да је она пала на колена а потом на леђа. Извештајем доктора специјалисте Дома здравља у Ковачици истог дана у 22,00 часа констатовано је да код ње нема видљивих повреда у пределу потиљка и да постоји конфузиона повреда и огуљотина десног колена. То значи да је оштећена ВА говорила истину о начину како је гурнута и како је пала, јер је повреда колена медицински верификована.

Оптужени АА није оспорио чињеницу да је ушао у помоћну зграду оштећене када је она отишла код комшинице, да је у соби нашао ћебе, да је онда схватио да је жена у купатилу, да је мислио да је она изашла из купатила у двориште, па му се тада „припишкило“ па је откопчао шлиц панталона и извршио нужду у ходнику, заборавио да закопча шлиц, али је полни орган увукао у гаће, па кад је кренуо да изађе видео је жену и она њега кад је прала руке у лавабоу. Да је та жена викнула „шта ти тражиш овде“, а онда је он ухватио руком за уста и другом око груди и говорио јој „немој да вичеш, нећу ти ништа“. Да је он онда гурао према соби и говорио јој да не вришти, па је онда гурнуо и она је пала на колена, а ту је била нека мотика коју је она узела у своје руке, па је он побегао а ћебе заборавио.

Из изјаве оштећене и одбране оптуженог јасно је да се њихови искази поклапају практично у свим битним деловима осим да ли је полни орган оптуженог био ван панталона и доњег веша или не.

Оцењујући исказ оштећене ВА као доследан, објективан, уверљив, без елемената пристрасности, са пријављеним догађајем у непосредној временској дистанци, без разлога у животним околностима оштећене који би указали на њену необјективност, суд је потпуно поверовао оштећеној да је оптужени АА у тренутку када је њој пришао, ставио једну руку на уста а другу на груди и тако је угурао у собу говорећи да ћути, па потом гурнуо да она падне на колена и повреди се, сво време из панталона и доњег веша имао извађен полни орган.

Из овакве оцене исказа сведока-оштећене ВА суд закључује да је оптужени покушао да силује оштећену.

Овакав закључак темељи се и на налазима и мишљењу вештака др Бранислава Ђурђев и Светланке Кнежевић. Вештак Светлана Кнежевић је објаснила да је оптужени интелектуално, образовно и васпитно запуштен, а интелектуално на нивоу лаке менталне ретардације те да је у питању псеудо дебилитет настао као последица васпитне запушености, да оптужени познаје норме али их се не придржава, да нема страха, кајања нити емпатије, а одбрамбено је неискрен, те да је његово понашање импулсивно, без плана и вођено нагонима, а његово агресивно понашање је последица слабе контроле импулса. Да се ради о извршењу дела без плана, неосмишљено, поједностављено, те да чињенице да оптужени живи на маргини друштва, да нема

могућности да оствари редован сексуални живот са неком особом, су разлог да прибегава начину за који је оптужен. Вештак др Бранислав Ђурђевић објаснио је да карактеристике личности оптуженог одликује стереотипна склоност ка непромишљеном понашању, недовољни подстицај социјалног миљеа породице, да је модел његовог понашања претежно импулсивно нагонски начин без значајнијег одмеравања за или против чињења, те да начин извршења дела одликује инфериорно интелектуалну позицију без комплекснијег плана а виктимолошки одабир врши по једноставном типу „овде и сада“ у оквиру чулног опажања, те да је према својим интелектуалним способностима у границама лаке менталне ретардације био способан да испланира догађај.

Пошто је оптужени АА ушао у помоћну зграду оштећене и кад је угледао да пере руке изнад лавабоа, пришао јој је, једном руком ухватио за уста и врат, а другом за груди и гурао у собу, сво време јој говорио да ћути, потом је гурнуо тако да она падне на колена и на леђа, а сво време из панталона и доњег веша имао извађен полни орган, јасно је да је он хтео да применом силе обљуби оштећену. Сасвим је могуће да је оптужени хтео да украде и ћебе, али да је хтео само то он је могао да узме ћебе и да побегне кроз прозор који је иначе лично и отворио. Када је оптужени угледао оштећену како пере руке изнад лавабоа, он је како су то и објаснили вештаци, по једноставном типу „овде и сада“ изабрао жртву у оквиру свог чулног опажања импулсивно и нагонски што је у складу са поремећеном структуром његове личности да делује импулсивно, без плана, вођен нагонима, па је агресију-физичку снагу применио према оштећеној као последицу слабе контроле сопствених импулса.

Према томе, одбрана оптуженог да је он када је видео оштећену хватајући је једном руком за уста, а другом око груди у ствари хтео да је спречи да виче, не може да се прихвати јер је у супротности са исказом сведока оштећене ВА, а део његове одбране да је наводно извршио нужду у ходнику кад је схватио да је жена у купатилу, па да је заборавио да закопча шлиц, као и целокупна његова одбрана о наводим причама чиме се бави оштећена, не могу да се прихвате јер их је он у границама својих интелектуалних способности измислио да би себе одбранио.

Ценећи да сведочење оштећене ВА по мишљењу суда представља доказ на основу којег је стечено уверење о истинитости чињеница о којима она сведочи и то у степену уверења „ван разумне сумње“ да се догађај одиграо на начин како она сведочи, суд закључује да је тужилац доказао да је оптужени АА покушао да употребом силе принуди оштећену ВА на обљубу на начин како му се ставља на терет.

Правни закључци

Одредбом чл.178 ст.1 Кривичног законика прописано је кривично дело силовање тако да ко принуди другог на обљубу или са њом изједначен чин употребом силе или претњом да ће непосредно напасти на живот или тело тог или њему блиског лица казниће се затвором од 5 до 12 година. Одредбом чл.30 ст.1 Кривичног законика је прописано да ко са умишљајем започне извршење кривичног дела, али га не доврши казниће се за покушај кривичног дела, за које се по закону може изрећи казна затвора од 5 година или тежа казна и да ће се за покушај казнити казном прописаном за кривично дело или ублаженом казном.

Конститутивни елементи кривичног дела силовање су радња извршења и умишљај. Радња извршења се састоји у принуди и обљуби односно са обљубом изједначеним чином. Принуда значи напад на слободу одлучивања жене о полном сједињењу са мушкарцем па је биће кривичног дела испуњено када учинилац жену присили на полно општење са њим против њене воље.

Сила као део радње извршења кривичног дела силовања коју је употребио оптужени АА састоји се у апсолутној сили, јер је он применио физичку силу, ухватио је оштећену ВА са леђа у пределу уста и врата, другом руком је више пута ударио по глави, гурнуо је на зид од плочица, вукао кроз ходник до собе, гурнуо је тако да је пала на колена и задобила контузију и огуљотину десног колена. Физичка сила коју је он применио била је таквог интензитета да је подобна да сломи отпор жртве. Оштећена ВА се бранила тако што је викала-вриштала да би могле да је чују комшије, борила се са оптуженим, отимала се и у једном тренутку у соби пошто је оптужени гурнуо тако да је она пала дохватила мотику која је била у близини поред врата и подигла је према оптуженом. Оптужени је изразио јасну намеру да принуди оштећену на обљубу јер је сво време имао извађен свој полни орган из панталона и веша.

Како до обљубе није дошло јер оптужени свој полни орган није ставио у полни орган оштећене, и поред употребе силе, ради се о покушају кривичног дела силовања. За оцену да се ради о покушају овог кривичног дела суд је узео у обзир недвосмислено утврђене чињенице да је оптужени употребио физичку силу у циљу да изврши обљубу, као и јасну повезаност тих радњи са његовим умишљајем.

Оптужени АА је кривично дело силовање из чл.178 ст.1 КЗ у покушају у смислу чл.30 КЗ извршио са директним умишљајем како у односу на принуду, тако и у односу на обљубу, јер је он био свестан свог дела, хтео његово извршење и био свестан да је дело забрањено.

Закључак о директном умишљају оптуженог суда заснива на налазима вештака др Бранислава Ђурђевић и Светланке Кнежевић и околностима догађаја.

На основу вештачења др Бранислава Ђурђевић утврђено је да АА не болује ни од какве душевне болести, привремене душевне поремећености, нити неке друже теже душевне поремећености, нити болести зависности, а да код њега постоји заостали душевни развој на нивоу лаке менталне заосталости-дебилитас ментис Ф70 и дисоцијални поремећај личности Ф60.2. Да је у време извршења кривичног дела због заосталог душевног развоја на нивоу лаке менталне заосталости и дисоцијалног поремећаја личности, те обичног пијанства лаког степена био смањених али не у битној мери способности да схвати значај свог дела и у могућности да управља својим поступцима. Такође је утврђено да мањкави интелектуални потенцијали оптуженог АА њега не онемогућују да схвати елементарне друштвене забране и последице кршења друштвених норми и понашања.

На основу вештачења Светланке Кнежевић утврђено је да је оптужени АА на нивоу лаке менталне ретардације, да је у питању псеудодебилитет настао као последица васпитне запуштености, те да је његова способност схватања дела умањена али не битно те да у оквиру поремећаја његове личности се констатује да он познаје норме али их се не придржава и да је способан да схвати последице свог понашања.

Из ових вештачења произилази да је способност оптуженог АА да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима била смањена али не у битној мери.

Да је оптужени извршио дело са умишљајем произилази из околности догађаја, јер је оштећена јасно изразила своје противљење пружајући отпор оптуженом у границама своје физичке моћи и коначно се и одбранила, па из њеног отпора је такође оптужени могао да схвати да нема њеног пристанка на обљубу, већ напротив, због тога је он и применио физичку силу нападајући на тај начин на њене полне слободе.

Према томе, суд је закључио да се у радњама оптуженог АА стичу сви битни елементи кривичног дела које му је стављено на терет и због тога је оглашен кривим.

О казни

Одредбом чл.54 КЗ одређена су општа правила о одмеравању казне да ће суд учиниоца кривичног дела одмерити казну у границама које су законом прописане за то дело имајући у виду сврху кажњавања и узимајући у обзир све околности које утичу да казна буде мања или већа (олакшавајуће и отежавајуће околности) а нарочито: степен кривице, побуде из којих је дело учињено, јачину угрожавања или повреде заштићеног добра, околности под којима је дело учињено, ранији живот учиниоца, његове личне прилике, његово држање после учињеног кривичног дела, а нарочито његов однос према жртви кривичног дела као и друге околности које се односе на личност учиниоца.

Оптужени АА сада има непуних година, заосталог је душевног развоја на нивоу лаке менталне заосталости и дисоцијалног поремећаја личности. Није ожењен, нема децу, није запослен, живи на маргинама друштва у материјалном смислу и до сада је „скоро“ пола живота био у затвору јер је издржао укупно 14 година и 2 месеца затвора.

Оптужени АА је вишеструко осуђивано лице за истоврсно кривично дело. До сада је пет пута осуђиван, једном за кривично дело разбојништво из чл.206 ст.1 КЗ и четири пута за кривично дело из чл.178 ст.1 КЗ од чега једном за довршено кривично дело силовање, а три пута за покушај.

Осуђиван је пресудама:

1.Окружног суда у Панчеву К 53/04 од 18.11.2004.г. на казну затвора у трајању од 2 године због кривичног дела силовање из чл.103 ст.1 КЗ РС у покушају у вези чл.19 ОКЗ, што је у Црепаји 25.04.2002.г. (када је имао година) покушао да силује оштећену К.Љ. (година), тако што је пратио, а кад је стигао до куће ухватио за рамена, гурао, ударио два шамара, легао преко ње, скинуо своје панталоне, обратио се оштећеној „ајде мало што нећеш, имаш добру г...“ покушавао да скине њене панталоне али је наишла сведок Љ.М. па је дело остало у покушају.

2.Окружног суда у Панчеву К 80/04 од 14.03.2005.г. на казну затвора у трајању од 2 године због кривичног дела силовање из чл.103 ст.1 КЗ РС у покушају у вези чл.19 ОКЗ, што је 10.05.2004.г. (када је имао годину) употребом силе и претње напао

оштећену О.М. (година), кад је угледао рекао је „тебе чекам“ ухватио за врат, вукао према соби, ударао по глави руком, говорио „хоћу да те ј.“ па се она бранила да је стара, оперисана. Кад је оборио покушао је да јој скине одећу, ухватио за врат и вукао у ходник па у другу собу, рекао јој да ћути или ће је убити, након чега је отишао.

3.Окружног суда у Панчеву К 55/06 од 03.12.2007.г. на казну затвора у трајању од 3 године, због кривичног дела силовање из чл.103 ст.1 КЗ РС, што је 20.04.2004.г. силом и претњом да ће напасти на живот принудио на обљубу оштећену С.К. (година). Позвонио на врата, ушао у кућу, обухватио је с леђа, одвукао у кухињу говорећи јој да му се допада, а оштећена која га је познавала покушала је да га смири, скувала му кафу али је он скочио са столице, угасио светло, исчупао телефон, обухватио рукама с леђа и одвукао до кревета, претио да ће да је убије, свукао јој сукњу и веш, легао преко ње и обљубио је говорећи да ће је убити ако неком каже.

4.Вишег суда у Панчеву 1К 127/11 од 07.05.2013.г. на казну затвора у трајању од 5 година, због кривичног дела силовање из чл.178 ст.1 КЗ у покушају у вези чл.30 КЗ, што је 23.04.2011.г. покушао да принуди на обљубу З.Д. (година) пошто је сачекао да њен син изађе из куће, ушао је, затекао саму, пришао с леђа, вукао у собу где се налазио кревет, ударио песницом по леђима, стомаку, лицу, рекао да ће је убити и да хоће да је силује, држао руку на устима, а другом покушавао да јој скине фармерке које је имала испод сукње, па је свукао до колена, али није успео да скине хулахоп чарапe, а пошто је неко споља испред куће почео да виче, он је пустио оштећену што је она искористила и побегла у другу собу.

5.Основног суда у Панчеву 7К 996/11 која је преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1-3826/11 од 09.12.2011.г.на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци због кривичног дела разбојништво из чл.206 ст.1 КЗ, што је 11.06.2011.г. у Црепаји употребом силе од оштећеног М.Н. одузео покретну ствар да себи прибави противправну имовинску корист тако што је ушао у двориште М.Н. за кога је раније обављао сезонске послове држећи у руци металну шипку од 70 цм па му рекао „Дај паре“, а кад је овај рекао да нема задао му металном шипком више удараца по глави и рукама, нанео му лаке телесне повреде, па када је М.Н. рекао да га не бије да ће му дати паре, из џепа је извадио 2.000,00 динара које је оптужени узео и присвојио, напустио лице места и закључао улазну капију дворишта.

Време издржавања казни

Пресудом Кв 74/08 од 21.03.2008.г. преиначене су пресуде Окружног суда у Панчеву К 53/04 и К 80/04, па је АА осуђен на јединствену казну затвора од 3 године и 11 месеци.

Пресудом Кв 141/08 од 21.05.2008.г. преиначене су пресуде Окружног суда у Панчеву К 55/06 и Кв 74/08, па је АА осуђен на јединствену казну затвора од 6 година и 9 месеци.

Прву јединствену казну затвора од 6 година и 9 месеци оптужени АА је издржавао до 11.04.2011.г.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кв 119/18 од 11.09.2018.г. преиначене су пресуде Вишег суда у Панчеву К 127/11 и Основног суда у Панчеву К 996/11, па је АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 година и 5 месеци.

Другу јединствену казну затвора од 7 година и 5 месеци оптужени АА је издржавао до 12.11.2018.г.

Док се налазио у притвору, 12.05.2004.г. оптужени АА је био жртва противприродног блуда због чега је пресудом Окружног суда у Панчеву К 91/05 од 02.11.2005.г. осуђен В.К. због кривичног дела противприродни блуд из чл.110 ст.1 КЗ РС на казну затвора од 1 године зато што је: у ноћи између 11. и 12.05.2004.г. принудио на противприродни блуд у притворској јединици ОКЗ оштећеног АА након гашења светла пришао оштећеном АА и рекао „хоћеш ли да ми пушиш к. или да те ј...“, па пошто је овај одбио ударио га је по глави, одвукао до купатила и рекао „сагни се да ми п...“, а пошто је оштећени одбио ударио га је у главу и ставио свој полни орган у уста оштећеног, оштећени је тада повраћао, а на вратима се појавио Ђ.Ш. и прекинуо догађај.

Из осуђујућих пресуда произилази да је оптужени АА са година извршио први пут кривично дело силовање у покушају 25.04.2002.г., потом 20.04.2004.г. је извршио кривично дело силовање, па 10.05.2004.г. кривично дело силовање у покушају. Да је јединствену казну затвора за ова кривична дела издржао 11.04.2011.г. да би одмах по изласку из затвора 23.04.2011.г. извршио кривично дело силовање у покушају, а одмах убрзо 11.06.2011.г. извршио разбојништво. По издржаној другој јединственој казни затвора 12.11.2018.г. након непуних годину дана извршио је кривично дело силовање у покушају за које је у овом поступку оглашен кривим.

Породичне, личне и социјалне прилике оптуженог као и године живота не могу да се цене као олакшавајућа околност зато што се ради о човеку у зрелим годинама живота који је остао ускраћен за пристојне материјалне прилике и сопствене породичне прилике својим грешкама од младости. Чињеница да је кривично дело остало у покушају такође не може да се цени у смислу блажег кажњавања јер је до тога дошло зато што је оштећена успела да се одбрани ухвативши мотику, а не вољом оптуженог. За оптуженог олакшавајућих околности нема.

За оптуженог АА постоје само отежавајуће околности које се тичу његове вишеструке раније осуђиваности.

Суд је при одмеравању висине казне посебно ценио мишљење вештака др Бранислава Ђурђев и Светланке Кнежевић да читав сексуални живот оптуженог до сада указује да он није способан да оствари равноправну регуларну везу са другом особом, да он „жртве“ бира „ad hoc“ према потреби задовољења сексуалног нагона ситуационо да преферирају особе старије животне доби, да се поред његовог интелектуалног потенцијала који га не онемогућавају да схвати противправност чињења на крају поставља проблем због слабог потенцијала учења из сопственог негативног искуства, што се потврђује кроз његов животни скрипт, те да је поремећај личности код њега у таквом дефициту да нема великог простора за поправљање јер су карактеристике личности и његов карактер стечени у најранијем детињству, што практично значи да у периоду од 2004.г. када је први пут психолошки вештачен, па до данас и поред

вишегодишњих казни затвора оптужени се није променио, нити је дошло до његове ресоцијализације. Суд је такође имао у виду да лака ментална ретардација оптуженог и стање његовог душевног здравља не препоручују медицинску меру безбедности, те да су вештаци мишљења да опасност од понављања дела постоји и да је она у директној вези са одликама личности уз малу вероватноћу да према његовом интелектуалном капацитету било ко у смислу друштвених напора може да утиче на АА да он исправи своја схватања.

Према свим овим параметрима у оквиру отежавајућих околности суд је оптуженог АА осудио на вишегодишњу казну затвора од 10 година зато што сматра да су пенални услови једини у којима оптужени АА ипак има могућности да се ресоцијализује, јер у том процесу њему не може да помогне медицина, изрицањем мера безбедности медицинског карактера, нити породица која је изостала од најранијег детињства. Коначно, он мора да буде спречен да врши кривична дела и само високом казном то може да се оствари, како то и произилази из његовог животног скрипта. Тиме се постиже сврха кажњавања у смислу индивидуалне превенције, а такође и сврха генералне превенције да се утиче на друге да не врше оваква кривична дела која се сматрају једним од најтежих.

На основу чл.63 КЗ оптуженом се у изречену казну затвора урачунава време проведено у притвору почев од 26.09.2019.године.

Оштећена ВА је са неодређеним имовинскоправним захтевом на основу чл.258 ст.4 ЗКП упућена на парницу.

Оптужени је ослобођен од трошкова кривичног поступка на основу чл.264 ст.4 ЗКП јер је утврђено да је он незапослен, без прихода и без имовине.

Записничар
Драгана Павловић

Председник већа-судија
Светлана Лазаревић с.р
зто

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка исте Апелационом суду у Београду, а путем овог суда.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Корнелија Мила

